

МОТИВИ

към ПРИСЪДА № 8 от 02.06.2022 година
по НОХД № 302/2022 година на Районен съд (РС) – Свиленград

С Обвинителен акт (ОА) по Бързо производство (БП) № 151/2022 година по описа на РУ – Свиленград, преписка с вх.№ 5712/2021 година по описа на Районна прокуратура – Хасково, Милена Салова – Прокурор при Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград повдига обвинение на Л.П.Т., родена на ***** година в град Харманли, област Хасково, българка, българска гражданка, живуща в град *****, с основно образование, неомъжена, ЕГН *****, осъждана, за това, че в периода от месец септември 2021 година до месец април 2022 година, включително, в град Свиленград, област Хасково, при условията на продължавано престъпление, след като е осъдена с влязло в сила на 09.03.2021 година Решение № 260009/20.01.2021 година по гражданско дело (гр.д.) № 480/2020 година по описа на РС - Свиленград да издържа свои низходящи - синовете си Т.М.З., роден на ***** година и Д.М.З., роден на ***** година, съзнателно не е изпълнила задължението си в размер на повече от две месечни вноски за всяко едно от децата, както следва:

- от месец септември 2021 година до месец ноември 2021 година включително, в град Свиленград, област Хасково, съзнателно не е изпълнила това свое задължение в размер на повече от две месечни вноски – 3 месечни вноски по 162.50 лв. за детето Т.М.З., роден на ***** година и 3 месечни вноски по 162.50 лв. за детето Д.М.З., роден на ***** година и

- от месец декември 2021 година до месец април 2022 година, включително, в град Свиленград, област Хасково, съзнателно не е изпълнила това свое задължение в размер на повече от две месечни вноски - 5 месечни вноски по 162.50 лв. за детето Т.М.З., роден на ***** година и 5 месечни вноски по 162.50 лв. за детето Д.М.З., роден на ***** година, като деянието е извършено повторно, след като е била осъдена с влязла сила Присъда за друго такова престъпление – с Присъда № 15/22.10.2021 година по НОХД № 761/2021 година на РС – Свиленград, влязла в сила на 09.11.2021 година,

като общо дължимите месечни вноски са 8 за детето Т.М.З., роден на ***** година по 162.50 лв., равняващи се на сумата от 1 300 лв. и 8 месечни вноски за детето Д.М.З., роден на ***** година по 162.50 лв., равняващи се на сумата от 1 300 лв., възлизащи на обща стойност от 2 600 лв. - престъпление по чл. 183, ал. 4, вр.ал. 1, вр.чл. 28, ал. 1, вр.чл. 26, ал. 1 и ал. 3 от НК.

В съдебно заседание подсъдимият Т. и служебният ѝ защитник – адвокат Петинка Кахасъзова, заявяват, че признават изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на ОА, като дават съгласието си в хода на съдебното следствие да не се събират доказателства за тези факти. Молят за определяне на наказание „Пробация” в размер около минималния поради наличие на смекчаващи вината обстоятелства.

В съдебно заседание подсъдимият Л.П.Т. заявява, че разбира в какво е обвинна, признава се за виновна, съжалява за извършеното и декларира желание за в бъдеще да плаща дължимата издръжка за ненавършилите си пълнолетие деца Т. и Д..

Представителят на Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград: Прокурор Милена Славова, поддържа обвинението по отношение на фактическата обстановка, изложена в ОА. Изразява становище същото да е безспорно доказано от обективна и субективна страна, при изцяло потвърдена фактическата обстановка от събраните доказателства в хода на процеса, както и установени съставомерни – обективен и субективен признаци на вмененото престъпление по възведената правна квалификация, така също и неговото извършване и авторството му в лицето на подсъдимия Т.. Поради това, Прокурорът пледира за признаването ѝ за виновна и осъждането ѝ, като ѝ бъдат наложени предвидените в чл. 183, ал. 4, вр.ал. 1 от НК наказание „Пробация”, което да се индивидуализира при условията на чл. 54 от НК и наказание „Обществено порицание”.

Дирекция „Социално подпомагане” (ДСП) – Свиленград (по настоящия адрес на децата Т. и Д.М.З. съгласно § 1, т. 15 от Допълнителната разпоредба на Закона за закрила на детето (ЗЗДет)), уведомена на основание чл. 15, ал. 6 от ЗЗДет, не изпраща представител.

Производството в съдебната си фаза протече по реда на диференцираната процедура на глава XXVII от НПК – съкратено съдебно следствие в хипотезата на чл. 371, т. 2 от НПК, при изрично изразено съгласие от подсъдимия Т. и нейния защитник в открито съдебно заседание, след разпоредено от Съда предварително изслушване на страните на основание чл. 370, ал. 1 от НПК. Поради това разглеждането на делото, по посочения особен процесуален ред се явява процесуално допустимо, с оглед наличие на предпоставките по чл. 370 от НПК и изрично изразено съгласие от привлечения подсъдим Т., като същото и Съдът уважи, след изслушването на страните, постановявайки нарочен Съдебен акт за провеждане на съкратено съдебно следствие във фактически състав на цялостно признание на фактите от обстоятелствената част от ОА, без да събират доказателства тях. Т.е. на основание чл. 372, ал. 4, вр.чл. 371, т. 2 от НПК, Съдът, след като взе предвид, че самопризнанията на подсъдимия Т. се подкрепят от събраните в БП доказателства, с Определение обяви, че ще ползва самопризнанията, без да събира доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на ОА.

Съдът, обвързан от процесуалната норма на чл. 373, ал. 3 от НПК, обсъждайки направеното от подсъдимия Т. индивидуално самопризнание в хипотезата на чл. 372, ал. 4, вр.чл. 371, т. 2 от НПК - пълно признание на всички факти от обстоятелствената част на ОА, приема за установено от фактическа страна, следното, така както и се твърди в същия:

Видно от приложената актуална Справка за съдимост с рег.№ 54 7 от 28.04.2022 година, издадена от Бюро за съдимост при РС - Свиленград, подсъдимият Т. е осъдена за престъпление по чл. 183, ал. 1 от НК с влязла в сила на 09.11.2021 година Присъда № 15/22.10.2021 година по НОХД № 761/2021 година по описа на РС - Свиленград.

Видно от приложената в кориците на БП Декларация за семейно и материално положение и имотно състояние, подсъдимият Т. полага грижи за малолетното дете И., роден през 2022 година, не притежава недвижими имоти и моторни превозни средства (МПС), ценни книжа, дялове в дружества и парични средства по банкови сметки, както и не работи.

Съгласно Характеристична справка, изготвена от Младши полицейски инспектор А.В. (служител на РУ – Свиленград) подсъдимият Т. не се издирва от органите на МВР, има криминалистическа регистрация и регистрирани заявителски материали.

Подсъдимият Л.П.Т. заживяла на семейни начала със свидетеля М.Т.З. през 2008 година като живеят в град Свиленград, област Хасково. От съвместното им съжителство се раждат синовете им Т.М.З., роден на ***** година и Д.М.З., роден на ***** година. След като свидетелят М.З. и Л. Т. са във фактическо съжителство около 12 години, отношенията им се влошават и те се разделят през месец март 2020 година. След раздялата им малолетните Т. и Д.З. остават да живеят в дома на баща си в град Свиленград. Л. Т. не плаща никакви парични средства, необходими за тяхното отглеждане. Предвид тези обстоятелства, в края на лятото на 2020 година М.З. подава граждански иск до РС - Свиленград, с който иска Съдът да му предостави упражняването на родителските права върху малолетните деца, да определи режима на лични отношения с тях на майката, както и Л. Т. да бъде осъдена да им изплаща месечна издръжка. С Решение № 260009/20.01.2021 година, постановено по гр.д.№ 480/2020 година, упражняването на родителските права върху малолетните Т. и Д.З. са предоставени на баща им - свидетеля М.З., а Л. Т. е осъдена да издържа своите низходящи като им изплаща месечна издръжка в размер на по 162.50 лв. за всяко едно от децата, считано от датата на подаване на Исковата молба - 18.08.2020 година до настъпването на законна причина за изменение или прекратяване, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска от падежа. Решението влиза в сила на 09.03.2021 година.

Тъй като Т. не изплаща дължимите от нея издръжки за двете деца, свидетелят М.З. на 14.06.2021 година подава Жалба до Районна прокуратура - Хасково, Териториално отделение - Свиленград, като е образувано наказателно производство за извършено от Л. Т. престъпление по чл. 183, ал.

1 от НК, като е осъдена с Присъда № 15/22.10.2021 година по НОХД № 761/2021 година на РС – Свиленград, влязла в сила на 09.11.2021 година.

Въпреки наличието на наказателно производство срещу нея, както преди влизане в сила на Присъдата, така и след това, Т. не плаща нито една от дължимите вноски, поради което през месец декември 2021 година М.З. подава отново Жалба до Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград. Образувано е настоящото БП.

По делото не са установени данни, с оглед събраните доказателства, в инкриминирания период, както и понастоящем да е отпаднало основанието за плащане на месечната издръжка на децата Т. и Д.. Също така към настоящия момент липсват данни подсъдимият Т. да е изпълнила задължението си за плащане на дължимите издръжки в сумарния размер от общо 2 600 лв.

Разпитана в хода на БП подсъдимият Т. заявява, че разбира в какво е обвинена, признава се за виновна, като твърди, че не е в състояние да плаща издръжките поради липса на средства и предвид наличието на трето дете, което има от друг мъж и за което полага грижи.

В съдебната фаза на процеса подсъдимият Т. се признава за виновна, изразява съжалението си, че не е плащала издръжките на децата и декларира желание за в бъдеще нещата да се променят.

Събирането и проверката на доказателствените средства се извърши по реда и при условията на чл. 371, т. 2, вр.чл. 373, ал. 3 от НПК. Изведената въз основа на тях фактическа обстановка, която Съдът изложи, е безспорно и несъмнено установена, за което се цениха направените в съдебно заседание самопризнания от подсъдимия Т., подкрепени от приложените към БП и приобщени по надлежния ред - чл. 283, вр.чл. 373 от НПК писмени доказателства и доказателствени средства, както и гласните доказателства – свидетелски показания. Писмените доказателствени източници, ценени от Съда, включват: Докладна записка, Жалба, Решение № 260009 от 20.01.2021 година по гр.д.№ 480/2020 година на РС – Свиленград, Писмо от Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение – Свиленград, Писма от Държавен съдебен изпълнител при РС – Свиленград, Писмо от РУ - Свиленград, Справки за съдимост и Бюлетин, Характеристична справка, Декларация за семейно и материално положение и имотно състояние, Справка от НБД „Население” и др.; приобщени към доказателствения материал чрез прочитането им по реда на чл. 283 от НПК. Кръгът на гласните доказателства, обхваща показанията на свидетеля Митко Тенев Зяков, материализиран в съответния Поток за разпит на свидетел. Същите Съдът кредитира изцяло с доверие, поради липсата на вътрешни противоречия, систематиката им, подкрепени и от данните, съдържащи се в писмените доказателствени източници, така и с оглед начина на формирането им. Описаната фактическа обстановка относно периода, мястото, механизмът на изпълнителното деяние, както и неговото авторство

са доказани пряко от направеното самопризнание на подсъдимия Т. по чл. 371, т. 2 от НПК, което се подкрепя от доказателствата, събрани на БП и надлежно приобщени към делото по реда на чл. 283 от НПК, а именно: показанията на свидетеля, Справки за съдимост, Решение № 260009 от 20.01.2021 година по гр.д.№ 480/2020 година на РС – Свиленград, Справка от НБД „Население” и др.

Съдът възприе като достоверни и изчерпателни и показанията на свидетеля М.Т.З., макар и същият да е баща и законен представител на двете деца Д. и Т., тъй като това a priori не е индиция за недостоверността на твърденията му. Фактите и обстоятелствата, включени в предмета на доказване по чл. 102 от НПК могат да бъдат установени с всички допустими доказателствени средства, като нито едно от тях не се ползва с предварително определена доказателствена сила. Показанията на законния представител на децата са важен източник на преки доказателства и не могат да бъдат игнорирани само поради евентуалната им заинтересованост от изхода на делото. Настоящият състав кредитира показанията на М.З. като обективни, безпристрастни и логически последователни. Същият излага точно и конкретно, обстоятелствата относно инкриминираното деяние, което описва изчерпателно. Не е налице индиция за недостоверност на показанията му.

Що се отнася до писмените доказателства, те не се оспори по своето съдържание и/или истинността им, не се констатираха от Съда и техни недостатъци от външна, формална страна на документите, поради което те се кредитираха за достоверни. Частните документи, също не се оспори по своето съдържание и следва да бъдат ценени относно възпроизведените факти в тяхното съдържание, доколкото и са относими и необходими за преценката на личността на подсъдимия, от тук и релевантни за индивидуализацията на следващите се наказания.

Доказателствата, приобщени по делото, включително и гласните, са събрани по съответния ред, условия и в съответната форма. Същите са безпротиворечиви, логични, взаимно кореспондиращи и допълващи се, поради което Съдът ги кредитира изцяло. Липсват противоречия, които да налагат, обсъждането им от Съда, извън вече изложените аргументи за безпротиворечивостта им. Поради изложеното и Съдът прие, че направеното от страна на подсъдимия Т. признание относно всички релевантни факти по обвинението, кореспондира и се подкрепя от събраните безпротиворечиви доказателства, като на основание императивните разпоредби на чл. 373, ал. 2 и ал. 3 от НПК, ползва това самопризнание за изграждането на фактически и правни изводи при постановяване на Присъдата.

Обясненията на подсъдимия Т., дадени на БП, макар и кратки и схематични, също се възприеха от Съда за достоверни, тъй като кореспондират и се подкрепят от останалите доказателства и доказателствени средства от БП - кредитирани, поради което липсват основания изложеното

от тях в качествата на обвиняем да се счита обективно невярно.

Въз основа на гореизброените и обсъдени писмени и гласни доказателства се формираха фактическите и правни изводи относно периода, местото и изпълнителната форма на деянието и механизъмът на извършване, както и авторството му.

В случая няма спор по фактите.

Няма спор и по правната квалификация на деянието.

При така изяснената фактическа обстановка и установените факти, изведени в хипотезата на чл. 373, ал. 3 от НПК, Съдебният състав достигна до единствено възможния и несъмнен извод, че с действията си подсъдимият Л.П.Т. е осъществил състава на престъплението по чл. 183, ал. 4, вр.ал. 1, вр.чл. 28, ал. 1, вр.чл. 26, ал. 1 и ал. 3 от НК.

Престъплението по чл. 183, ал.1 от НК е такова на просто извършване и законът не се интересува от нищо друго, освен от факта на неплащане на издръжката. От обективна страна трябва да е налице безспорно установеният факт на неплащане на издръжката от подсъдимия за посочения период, за който е била дължима, и което задължение е ежемесечно и не може да бъде съзнателно прекъсвано. Всякакви други обстоятелства (включително липса на доходи при наличие на трудоспособна възраст и на обективни причини за неизпълнение за задължението) са без значение и са предмет на други (включително и граждански) производства, които не могат да бъдат взети предвид от наказателния Съд във връзка с предявено обвинение за неплащане на издръжка по чл. 183, ал. 1 от НК. От наказателноправна гледна точка са от значение единствено обстоятелствата, че е налице парично задължение, което се дължи на равни месечни вноски, и което не е изпълнено за повече от два месечни периода. Т.е. изпълнителното деяние на посоченото престъпление се състои в това, че деецът като е осъден да издържа свой низходящ и съзнава напълно, че не плаща ежемесечните вноски за издръжката - съзнателно не изпълнява задължението си за издръжка. Престъплението по чл. 183 от НК е продължавано престъпление, което се осъществява с едно деяние във форма само на бездействие и то трайно и непрекъснато в определен период от време. От друга страна, съгласно наказателноправната теория престъплението е формално, което се осъществява чрез бездействие.

Когато престъплението е извършено след като деецът е бил осъден с влязла в сила Присъда за друго такова престъпление преди да е изтекъл 5-годишния срок по чл. 30, ал. 1 от НК от изтърпяването на наложеното му наказание по предишен Съдебен акт, е налице повторност по смисъла на чл. 28, ал. 1 от НК.

Както вече бе посочено съвкупната преценка на установените по делото факти, изведени въз основа на анализа на събраните доказателства по делото, обосновава категорично правно съждение, да е доказано

извършването на престъплението - предмет на обвинението и неговото авторство. С деянието си подсъдимият Л.П.Т. е осъществила, както от обективна, така и от субективна страна, престъпния състав по чл. 183, ал. 4, вр.ал. 1, вр.чл. 28, ал. 1, вр.чл. 26, ал. 1 и ал. 3 от НК.

Доказани по делото, с преки доказателства и надлежните доказателствени средства, са релевантните фактите: произходът на децата - низходящи на подсъдимия Т. и осъждането ѝ с влязло в сила Съдебно решение № 260009/20.01.2021 година по гр.д.№ 480/2020 година по описа на РС – Свиленград, да заплаща месечна издръжка на същите, в конкретно определени размери, а именно от по 162.50 лв. за всяко от двете деца, считано от 18.08.2020 година, както и неизпълнението на тези ѝ задължения, за повече от две месечни вноски по отношение на всяко едно от двете деца . Така, в частност, установеният период на нейното бездействие по отношение на двете деца, обхваща времето от месец септември 2021 година до месец април 2022 година, включително, като Т. е неизправен длъжник за общо от по 8 месечни вноски за паричната издръжка на всяко едно от двете деца , които е осъдена да плаща, тъй като упражняването на родителските права и непосредствени грижи за отглеждането им, са предоставени, респ. поети от другия родител (бащата - свидетелят М.З.). До тези основни обективни признаци се свеждат и предвидените в престъпния състав на чл. 183, ал. 4, вр.ал. 1 от НК, които безспорно в настоящия казус са налице и са доказани – постановен е Съдебен акт за присъждане на ежемесечни издръжки, както и неплатени повече от две вноски от същите. Всички неизплатени месечни издръжки, сборно възлизат на по 8 месечни вноски от дължимата издръжка за всяко от двете деца и в това си цифрово изражение, очевидно надхвърлят предвидения в НК минимум - две неплатени вноски съгласно фактическия състав на чл. 183, ал. 4, вр.ал. 1 от НК. Липсват данни за плащане на част или някои от месечните издръжки за времето на инкриминирания период, като категоричен и безспорен извод за валидното надлежно погасяване на същите, не може да се формира от събраните по делото писмени и гласни доказателства, при съвкупното им обсъждане. Поради това, Съдебният състав прие, че е налице бездействие и неизпълнение на родителското задължение по отношение на двете деца за инкриминирания период, визиран в обвинението.

Не са налице факти, от които да се направи извод за настъпила промяна в обстоятелствата или настъпила обективна невъзможност от страна на подсъдимия Т. да заплаща присъдените издръжки на двете деца. Същата е в трудоспособна възраст, следователно и няма пречки да реализира доходи от трудово или друго правоотношение. Липсата на имущество, като източник на доходи, обстоятелството, че същата е била безработна в посочения период от време и влошеното финансово и здравословно състояние, не я освобождават от задължението като родител да издържа ненавършилите си пълнолетие деца, с оглед обективния, безусловен характер на това задължение. Следва да се отбележи и следното: фактът, че макар подсъдимият Т. да не е работила

през инкриминирания период, не е релевантен за наказателното производство, доколкото при наличието на обективни пречки, има специален ред, по който следва това да се установи и с изричен Съдебен акт, което предполага да е инициирала граждански производства за прекратяване на присъдените издръжки или тяхното намаляване. Липсват данни, съгласно които препятстващи плащането на издръжките обстоятелства да са били установявани по предвидения за това ред ([чл. 150](#) и [чл. 151 от СК](#)). Единствено в производството по иск за издръжка се вземат предвид доходите на родителя, който е задължен да дава издръжка, както и възможностите му за това, като важи правилото, че размерът на издръжката се определя от нуждите на търсеция, но не повече от възможностите на дължация. Съгласно чл. 150 от СК единствено при изменение на обстоятелствата, при който размерът и основаниято за даване на издръжката е определен, присъдената издръжка може да бъде изменена или прекратена. Ирелевантно за съставомерността на деянието е и обстоятелството за липса на образувано изпълнително производство за събиране по принудителен ред на дължимите и неплатени месечни издръжки за децата по осъдително Решение на гражданския Съд. С тези съображения и Съдът приема, отсъствие на обективни обстоятелства, които да са попречили на подсъдимия Т. да изпълни задълженията си и да плати издръжките на своите низходящи – децата Д. и Т., след като е била осъдена да плаща такива със Съдебен акт. Доказани са авторството на деянието, времето и мястото на извършването му – град Свиленград, област Хасково, където се дължат действията за престиране на носимите парични задължения за издръжки (престъплението за издръжка по чл. 183 от НК е с място на извършване - местожителството на кредитора, по време на изпълнение на задължението за плащане на паричната сума, предназначена за издръжка, съгласно разпоредбата на чл. 68, б. „а” от ЗЗД).

В резултат на пълното си бездействие, през инкриминирания период, изразило се в цялостно неплащането на дължимите вноски за месечните издръжки на децата, считано от септември 2021 година до месец април 2022 година, включително, настъпил е и престъпният резултат по отношение на кредиторите – децата Д. и Т., действащи със съгласието на баща си – родителят, упражняващ родителските права. Забавата е за общо от по 8 месечни вноски за всяко едно от децата, които са еднакви по размер – 162.50 лв., а общата сума на неплатените издръжки за двете деца в резултат на просто математическо пресмятане, възлиза на стойност общо 2 600 лв. Неизпълнението на посочените задължения - периодично, месечно е за срок, надхвърлящ минимално изискуемия от закона - две месечни вноски, като в случая непрестирани са по 8 вноски за всяко от двете деца.

Деянието, извършено от подсъдимия Л.П.Т. правилно е квалифицирано като престъпление, извършено при условията на повторност – чл. 28, ал. 1 от НК, тъй като е извършила престъплението, след като е била осъдена с влязла в сила Присъда за друго такова престъпление: с Присъда №

15/22.10.2021 година, постановена по НОХД № 761/2021 година на РС – Свиленград, влязла в сила на 09.11.2021 година, за деяние извършено в периода от месец април 2021 година до месец август 2021 година за престъпление по чл. 183, ал. 1 от НК, ѝ е наложено наказание „Пробация“, за което няма данни да е изтърпяно. Настоящото деяние, подсъдимият Т. е осъществила в 5 - годишния срок по смисъла на чл. 30, ал.1 от НК от осъждането ѝ по НОХД № 761/2021 година.

Извършеното от Л.П.Т. правилно е квалифицирано като продължавано престъпление по смисъла на чл. 26, ал. 1 от НК, тъй като се касае за две деяния, които осъществяват поотделно различни състави на едно и също престъпление – на това по чл. 183, ал. 1 от НК и на това по чл. 183, ал. 4, вр.ал. 1, вр.чл. 28, ал. 1, които са извършени през непродължителен период от време при една и съща обстановка и при еднородност на вината, при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите. С оглед обстоятелството, че по - голяма част от дължимите вноски и по - големият период касае деяние, извършено в условията на повторност, на Т. правилно е предявено обвинение за по - тежкия състав.

Предвид изложеното като пълнолетно вменяемо лице подсъдимият Л.П.Т. е годен субект на престъплението. Създаването на деца поражда отговорност за отглеждането им, част от която е изплащането на издръжки при разделянето на родителите.

От субективна страна инкриминираното деяние е извършено виновно по смисъла на чл. 11, ал. 2, хипотеза първа от НК. Налице е умисъл, като форма на вината. Бездействието на подсъдимия Т. и неизпълнението на задължението ѝ за издръжка е напълно съзнателно. Деянието е извършено с цялостно изразени волеви и интелектуален моменти на умисъла, при съзнаване неговия общественноопасен характер, както и последиците – общественноопасни. Подсъдимият Т. е имала знание за дължимостта на издръжките на своите деца – низходящи, с цел предоставяне на средства за задоволяване на потребностите за физическото и духовното развитие на децата, съгласно Съдебния акт за присъждането им, който ѝ е бил известен, знаела е и точните размери на тези издръжки, че се дължат ежемесечно, както и периода, за който не е внесла вноските, разбирала е и характера (неотменимост и периодичност с месечно престиране на суми) на задълженията си. Въпреки това напълно осъзнато е бездействала за прякото им изпълнение, чрез плащане, поради това от волева страна, безспорно е предвиждала сигурното и възможно настъпване на престъпния резултат - вредните последици, обхващащи ежемесечните издръжки, от които са били лишени децата ѝ и по този начин лишава децата си от необходимите материални средства, определени по съответния гражданскоправен ред, и тъй като и последните са били предвиждани от нея – налице е прекият ѝ умисъл за извършване на престъплението. Обективната невъзможност за изпълнение на задължението за издръжка, поради липсата на материални възможности за това, няма за последица липса на субективна страна на деянието. За да бъде

то съставомерно и от субективна страна (както вече бе посочено), достатъчно е само и единствено деецът да съзнава, че - първо, има установено с влязъл в сила Съдебен акт парично задължение (изискуемо и ликвидно) да заплаща издръжка, и второ - че не плаща. Причините за неплащането са без всякакво правно значение, както вече бе посочено по-горе в настоящото изложение.

По изложените съображения, Съдът призна подсъдимият Л.П.Т. за виновна в извършването на престъплението по чл. 183, ал. 4, вр.ал. 1, вр.чл. 28, ал. 1, вр.чл. 26, ал. 1 и ал. 3 от НК, която правна квалификация и е възведена с внесения ОА.

Подсъдимият Л.П.Т. е родена на ***** година в град Харманли, област Хасково, с ЕГН *****. Българска гражданка е от български произход. Живе е в град *****. С основно образование е. Не е омъжена. Осъждана е. Не работи – грижи се за новороденото си дете.

При определяне вида и размера на наказанията на подсъдимия Т. за извършеното престъпление, Съдът се съобрази с двата основни принципа на наказателноправната ни система, а именно принципът на законоустановеност и принципът на индивидуализация на наложените наказания.

Съгласно първият принцип на наказателноправната ни система за извършеното от подсъдимия Т. престъпление в специалния текст на чл. 183, ал. 4, вр.ал. 1 от НК се предвиждат наказание „Лишаване от свобода” до 2 година или „Пробация”, както и „Обществено порицание”. Наказанието „Лишаване от свобода” няма специален минимум, което позволява замяната му с друг вид наказание при условията на чл. 55 от НК. При условията на чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „в” от НК наказанието „Пробация” може да бъде заменено с Глоба.

За пълнота следва да се посочи, че по отношение на подсъдимия Т. не може да се приложи разпоредбата на чл. 78а от НК, тъй като не са възстановени причинените от престъплението имуществени вреди и тъй като е осъждана за престъпление от общ характер.

Обсъждайки въпросът за следващите се наказания, които да бъдат наложени на подсъдимия Л. Т. за престъплението, в извършването на което тя беше призната за виновна, при спазване на правилото на чл. 54 от НК, Съдебният състав взе предвид, обществената опасност на деянието, която не е завишена предвид стойността на неплатените издръжки за двете ненавършили пълнолетие деца (сравнено с минималната работна заплата за страната за инкриминирания период в размер на 650 лв., респ. 710 лв.). Взеха се предвид и причините за извършване на престъплението - незачитане на установения в страната правов ред, ниското правосъзнание на подсъдимия Т., ниския оценъчен критерий на поведение, липсата на доходи и липсата на чувство за отговорност и родителски дълг. Отчетоха се и смекчаващи отговорността обстоятелства, с която правна характеристика се съобрази Съдът – направеното признание от подсъдимия Т. (макар последното да играе процесуалната роля като предпоставка за провеждане на съдебното следствие

при условията на глава XXVII от НПК), младата ѝ възраст, изразеното критично отношение към деянието и декларираното желание за в бъдеще добросъвестно да заплаща дължимите суми за месечните издръжки на ненавършилите пълнолетие деца. Също така, съобрази се с оценка на отегчаващото обстоятелство - лошите характеристични данни. Съобразно относителната тежест на тези релевантни за отговорността обстоятелства, Съдът прецени че индивидуализацията на наказанията следва да се проведе в хипотезата на чл. 54 от НК, като се прие съотношение на превес на смекчаващите над отегчаващите обстоятелства и се съобрази с ниската обществената опасност на деянието. Смекчаващите обстоятелства, в случая не са нито многобройни, нито пък изключителни, поради което не обосновават основание за смекчаване на наказателната репресия при условията на чл. 55, ал. 1 от НК, когато и най –лекото, предвидено в закона наказание, би се оказало несъразмерно и неоправдано тежко. Т.е. Съдът в настоящия си състав намира, че не са налице предпоставките за налагане на наказания при условията на чл. 55, ал. 1 от НК, за да преценява дали приложението му е по-благоприятно за дееца, тъй като както вече бе посочено не са налице многобройни или изключителни смекчаващи вината обстоятелства, когато и най–лекото предвидено в чл. 183, ал. 4 от НК наказание („Пробация“) ще бъде несъразмерно тежко.

За престъплението, в което подсъдимият Т. беше призната за виновна в материалната наказателна норма, както вече бе посочено, предвидени в условия на алтернативност са две наказания – „Лишаване от свобода“ и „Пробация“. Целта на законодателя с криминализиране на деянието „неплащане на издръжка“ е да мотивира длъжника да плаща издръжката под страх от наказателна отговорност. Видът на предвидените наказания за извършено престъпление и размерът на наказанието „Лишаване от свобода“ до 2 години сочи, че наказанието „Лишаване от свобода“ следва да се налага в краен случай, при изключително висока степен на обществена опасност на деянието и дееца, каквато настоящата не е. Измежду посочените алтернативи и мотивиран от предходните съображения, относно индивидуализацията, респ. обстоятелствата, релевантни за отговорността, Съдът прецени по-лекото измежду двете алтернативно предвидени такива, а именно наказанието „Пробация“ (по втората алтернатива на разпоредбата) за по-подходящо в случая, с оглед целите, предвидени в чл. 36 от НК и личността на дееца. Наказанието „Пробация“, е по-подходящо в случая и с оглед възможността за подсъдимия Т. да го изтърпява и да се превъзпитава, като същевременно реализира доходи от трудова функция и заплаща дължимата в бъдеще издръжка, както и предвид възможността да полага непосредствени грижи за новороденото си дете. Поради това, съобразно изложените правни аргументи и в рамките на предвидените в чл. 183, ал. 4, вр.ал. 1 от НК санкции, Съдебният състав определи и наложи на подсъдимия Т. наказание „Пробация“ със следните пробационни мерки: „Задължителна регистрация по настоящ адрес“ с периодичност на явяването 2 пъти седмично

и „Задължителни периодични срещи с пробационен служител”. Съдът счита че за даване възможност на подсъдимия Т. да изпълнява трудова функция (разбира се при условие, че си намери работа) и да изплаща издръжката на ненавършили си пълнолетие деца ще е достатъчен срок на определените пробационни мерки в размер малко над минималния, а именно: 9 месеца. За да определи точно този размер на наказанието „Пробация”, Съдът се съобрази и с обстоятелството, че подсъдимият Т. по време на целия процес, включително и на фазата на БП, е имала добросъвестно процесуално поведение. Целесъобразността подсъдимият Т. да бъде превъзпитавана чрез санкция, несвързана с Лишаване от свобода в контекста на накърнения обект е очевидна с оглед изложеното по-горе.

Наказанието „Пробация” следва да се изпълни по настоящия адрес на подсъдимия Л. Т..

Следва да се наложи и кумулативно предвиденото наказание „Обществено порицание”, което в съответствие с разпоредбата на чл. 239 от ЗИНЗС следва да се изпълни чрез обявяване на Присъдата на видно място на сградата на Община – Димитровград, на чията територия пребивава Т..

Така индивидуализираните по вид и размер наказания, ще въздействат в достатъчна степен върху личността на подсъдимия Т. като предизвикат положителни промени в съзнанието и я мотивират към правомерно поведение в бъдеще, без с тези по-малки по обем принуди да се намалява ефективността на наказателната репресия, съответна на целите на индивидуалната превенция, предвидени в чл. 36 от НК. В случая наказанията биха допринесли със своята неизбежност, а не толкова със строгостта си, като с тях Л. Т. ще бъде предупредена, че подобно поведение не може да бъде толерирано, а само наказвано, едновременно с което ще даде възможност тя да преосмисли напълно извършеното. Съдът се надява с това да се повиши чувството ѝ за отговорност и гражданско правосъзнание, за да не допуска занапред подобни престъпления на законовия ред. От друга страна определените при горепосочените съображения наказания на подсъдимия Т., Съдът намира за една адекватна на извършеното престъпление санкция и прецени за необходим и, достатъчни и справедливи за постигане целите на наказателната репресия, дефинирани в чл. 36 от НК и преди всичко с оглед поправянето и превъзпитанието на подсъдимия Т., както и за постигане на генералната превенция, а именно: да се поправи и превъзпита Л. Т. към спазване на законите и добрите нрави, да се въздействува предупредително върху нея и да ѝ се отнеме възможността да върши други престъпления, да се въздействува възпитателно и предупредително върху другите членове на обществото.

Относно разноските:

По делото не се констатираха такива.

Мотивиран от гореизложеното Съдът постанови Присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

(Кремена Стамболиева)